

Sygn. akt II Ca 1317/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Piwko

Sędziowie: SSO Cezary Klepacz (spr.)

SSO Magdalena Bajor-Nadolska

Protokolant: sekr. sądowy Karolina Chrapkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2014 r. w Kielcach na rozprawie

sprawy z powództwa (...)w K.

przeciwko M. K. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 13 czerwca 2014 r. sygn. I C 1313/13

zmienia zaskarżony wyrok w części i zasądza od M. K. (1)na rzecz (...)w K.kwotę 10 093,69 (dziesięć tysięcy dziewięćdziesiąt trzy, 69/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2013 roku i kwotę (...) (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia jeden) złotych tytułem kosztów procesu; oddala apelację w pozostałej części i zasądza od M. K. (1)na rzecz (...)w K.kwotę 1112,50 (jeden tysiąc sto dwanaście, 50/100) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt II Ca 1317/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 1313/13, Sąd Rejonowy w Kielcach oddalił powództwo(...)w K.przeciwko M. K. (1)o zapłatę kwoty 20.480,71 zł wraz z odsetkami umownymi maksymalnymi od kwoty 10.093,69 zł za okres od dnia 24 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty.

Sąd ten ustalił, że w dniu 22 sierpnia 2008 r. M. K. (1)zawarła z (...) Bankiem SAwe W.umowę kredytu nr KGP \(...)na kwotę 13.340,45 zł, który miał być spłacony w 60 miesięcznych ratach, zgodnie z harmonogramem spłat. Strony ustaliły oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP. W dniu 7 czerwca 2013 r. pomiędzy powodem a (...) Bankiem SAwe W.zawarta została umowa przelewu wierzytelności, na podstawie której powód nabył wierzytelność przysługującą Bankowi względem pozwanej, wynikającą ze wskazanej umowy kredytu. Dnia 10 czerwca 2013 r. (...)sporządził pismo, w którym zawiadamiał pozwaną o cesji wierzytelności oraz wzywał do zapłaty zaległej kwoty 20.414,89 zł. W dniu 4 marca 2014 r. pozwana

wpłaciła na poczet należności z umowy kredytu nr KGP\(...)kwotę 250 zł na rzecz (...) Banku SAwe W., zaś w dniu 11 kwietnia 2014 r. – 500 zł.

Biorąc to pod uwagę, Sąd uznał, że powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia, powinna bowiem wykazać nie tylko fakt nabycia wierzytelności w drodze umowy zawartej z Euro Bankiem, ale przede wszystkim wysokość dochodzonego roszczenia, z uwzględnieniem wszelkich wpłat dokonanych przez pozwaną, składając chociażby wyciąg z księgi rachunkowej wystawiony na podstawie art. 194 ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych. Brak jest możliwości zweryfikowania wysokości kapitału pozostałego do spłaty oraz odsetek karnych. Nie dołączono do pozwu ani harmonogramu spłat pożyczki, ani jakiegokolwiek rozliczenia uwzględniającego dokonane przez pozwaną spłaty i sposób ich księgowania. Powód nie wykazał za jaki okres i od jakiej kwoty zostały naliczone odsetki. Nie wiadomo również, jakie przyjęto oprocentowanie, co uniemożliwia jego zweryfikowanie pod kątem zgodności z art. 359 § 2¹ w zw. z art. 58 § 1 i 3 k.c.

Wyrok ten zaskarżył w całości powód, zarzucając naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i błąd w ustaleniach faktycznych, w szczególności przez uznanie, że nie została udowodniona podstawa i wysokość dochodzonej należności oraz naruszenie art. 365 § 1 k.p.c., gdyż w sprawie dochodzonej należności wydane zostało postanowienie sądu powszechnego o nadaniu klauzuli wykonalności.

Wskazując na to, skarżący wniósł o zmianę orzeczenia i zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kwoty 19.267,75 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 10.093,69 zł, liczonymi według zmiennej stopy procentowej, stanowiącej czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP, wynoszącej na dzień wniesienia pozwu 17% w stosunku rocznym, od dnia 24 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty, względnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu za obie instancje, a także przeprowadzenie dowodów wskazanych w apelacji: postanowienia Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 7 grudnia 2009 r., sygn. akt I Co 4022/09, akt sprawy egzekucyjnej prowadzonej z wniosku (...) Bank SA we W. przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Kielcach M. B. (1), sygn. akt Km 329/10, raportu – zestawienia należności i spłat kredytu za okres od 22 sierpnia 2008 r. do 7 czerwca 2013 r., tabel (k.54v.-56).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja zasługuje na częściowe jedynie uwzględnienie.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że Sąd odwoławczy pominął dowody wskazane w apelacji, zgodnie z art. 381 k.p.c., bowiem strona powodowa mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, a nie można przyjąć, iż potrzeba powołania się na nie wynikała później, w szczególności nie uzasadnia tego okoliczność, że pozwana nie wносиła zarzutów na etapie postępowania przedsądowego, tym bardziej, że brak jest dowodu doręczenia M. K. (2) wezwania do zapłaty z dnia 10 czerwca 2013 r. (k.23), zaś prawidłowy adres tej osoby został wskazany dopiero w toku postępowania (k.35). Sama zaś pozwana nie uznała powództwa, kwestionując wysokość należności dochodzonej pozwem (k.43).

Rozstrzygnięcie w sprawie może zatem nastąpić jedynie w oparciu o dowody przedstawione w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji.

Z dowodów tych wynika, jak prawidłowo ustalił Sąd Rejonowy, że w dniu 22 sierpnia 2008 r. M. K. (1) zawarła z (...) Bankiem SA we W. umowę kredytu gotówkowego nr KGP\ (...) na kwotę 13.340,45 zł, który miał być spłacony w 60 miesięcznych ratach, zgodnie z harmonogramem spłat. Strony ustaliły oprocentowanie od zadłużenia przeterminowanego jako czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego NBP. W dniu 7 czerwca 2013 r. powód nabył od (...) Banku SA we W. wierzytelności, zgodnie z umową przelewu, w tym wierzytelność względem pozwanej, wynikającą ze wskazanej umowy kredytu. Dnia 10 czerwca 2013 r. Euro Bank sporządził pismo, w którym zawiadamiał pozwaną o cesji wierzytelności oraz wzywał ją, działając w imieniu powoda, do zapłaty zaległej kwoty

20.414,89 zł. Pozwana zapłaciła (...) Bankowi SA we W. tytułem należności z umowy kredytu nr KGP\ (...): kwotę 250 zł w dniu 4 marca 2014 r. i kwotę 500 zł w dniu 11 kwietnia 2014 r.

Z załącznika do umowy przelewu wierzytelności wynika (k.20), że należność główna z umowy kredytu gotówkowego nr KGP\ (...) wynosi 10.093,69 zł, zaś odsetki – 10,311,80 zł. Nie budzi wątpliwości pierwsza ze wskazanych kwot. Z pewnością bowiem kredyt nie był spłacany w terminie, skoro umowa została wypowiedziana i toczyło się postępowanie egzekucyjne przeciwko M. K. (1), co ona sama przyznała (k.43). Brak jest natomiast możliwości zweryfikowania należnych odsetek. Inna kwota skapitalizowanych odsetek została wskazana w pozwie (k.3), inna zaś w umowie przelewu. Powód nie przedstawił harmonogramu spłaty pożyczki, ani jakiegokolwiek rozliczenia uwzględniającego dokonane przez pozwaną spłaty i sposób ich księgowania. Nie wykazał też za jaki okres i od jakiej kwoty zostały naliczone te odsetki. Nie wiadomo wreszcie, według jakiej stopy procentowej wyliczono je, co uniemożliwia ocenę pod kątem zgodności z art. 359 § 2¹ w zw. z art. 58 § 1 i 3 k.c. W tym zakresie roszczenie nie zostało zatem udowodnione.

Biorąc to pod uwagę, należało uznać, iż powód zasadnie domaga się zasądzenia od pozwanej kwoty 10.093,69 zł.

Z uwagi na wskazane wcześniej wątpliwości co do należnych odsetek karnych, przy uwzględnieniu, że zostały one określone jedynie w umowie kredytu gotówkowego (§ 2 pkt 9), która została wypowiedziana, uznać należało, iż powód może skutecznie domagać się odsetek ustawowych, które zasądzono od dnia wniesienia pozwu, zgodnie z art. 482 § 1 i 2 k.c.

Powód poniósł koszty procesu w łącznej kwocie 3.442 zł: opłata od pozwu – 257 zł (k.1) i 768 zł (k.10), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k.14) i wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym – 2.400 zł, należne zgodnie z § 6 pkt 5) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490). Ponieważ powództwo zostało uwzględnione w połowie, to na podstawie art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. powodowi przysługuje zwrot połowy poniesionych kosztów.

Mając to na względzie, zmieniono zaskarżony wyrok w części na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. i zasądzono od M. K. (1) na rzecz (...) w K. kwotę 10.093,69 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 czerwca 2013 roku i kwotę 1.721 zł tytułem kosztów procesu.

W pozostałej części oddalono apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Zgodnie z art. 100 zdanie pierwsze w zw. z art. 108 § 1 zdanie pierwsze k.p.c., zasądzono od pozwanej na rzecz powoda połowę poniesionych przez tego ostatniego kosztów postępowania apelacyjnego w łącznej kwocie 2.225 zł: 1.025 zł tytułem opłaty od apelacji (k.63) i 1.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 5) w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1) cyt. rozp.), tj. kwotę 1.112,50 zł.

SSO M. Bajor - Nadolska SSO B. Piwko SSO C. Klepacz